

Maandag

2 Kor. 1 en Esegïel 36 Teks: 2 Kor. 1:19b en 20: "Hy is die "ja" van God, 20 die "ja" op al die beloftes van God." Tema: 'Christus bevestig God se beloftes vir ons en ons kinders.' Die doop wys dat al God se verbondsbeloftes vir babas 'n werklikheid is. Hoekom dit vir hulle werklik is, is omdat Christus vir hulle die "Ja" op al God se verbondsbeloftes is. Nie hulle self of hulle ouers nie, maar net Jesus Christus self is die "Ja" op al God se verbondsbeloftes vir babas. Sy "ja" maak dit vir hulle waar en werklik. Wie is die "ja", wie sê "ja" op die beloftes wat God aan ons maak? Met die doop van kinders het ons die gewoonte om vir hulle ouers vrae te vra, en dan moet hulle voor die gemeente "ja" antwoord voordat ons hulle kinders doop. Hierdie gebruik skep al vir geslagte lank die indruk en die verwarring dat die ouers met God 'n verbond maak oor hulle kinders. Die ouers se ja-sê voor die kansel lyk dan asof hulle beloftes vir God maak en ons daarom hul seuntjie / dogtertjie doop. Maar die vrae wat ons doopouers vra, is nié die beloftes wat God met hulle en hul kindjie gemaak het waarop hulle as ouers moet ja sê nie. Ons vra hulle om hul kindjie binne God se verbondstrou en liefde groot te maak. Ons vra hulle nie om haar in te sluit of deel van God se verbondstrou en liefde te maak nie. Hulle antwoord "ja" op die vrae wat ons as kerk vir hulle vra oor hulle verantwoordelikheid. Jesus Christus self is die "ja" op al die beloftes wat God in sy verbond met babas gemaak het. Die beloftes van God waarna Paulus in 2 Korintiërs 1 verwys, is soos by al die ander verwysings deur Paulus na hierdie beloftes, die beloftes van Esegïel 36:24 -32:

- * God vat ons kinders weg van afgodsdienste,
- * reinig hulle,
- * neem hul verhardheid teen God weg,
- * maak hulle lief vir God en gee sy Gees in hulle.

Net Jesus Christus self is vir kinders die "ja" op hierdie beloftes, die "ja" wat dit in en vir hulle waar en werklik maak - nié hulle self of hulle ouers nie. Preek beskikbaar op Google by ngkerklewubu.co.za Ds. Petrus

Dinsdag

2 Kor. 1 en Esegïel 36 Teks: 2 Kor. 1:19b en 20: "Hy is die "ja" van God, 20 die "ja" op al die beloftes van God." Tema: 'Christus bevestig God se beloftes vir ons en ons kinders.' Een van die redes hoekom die protes van lidmate al sterker word teen die doop van kinders is die wanbeeld dat jy eers sê "ja" op God se beloftes moet kan antwoord, vóórdat jy gedoop kan word. Hierdie wanopvatting beteken dat voordat jy nie self "ja" kan sê op God se beloftes nie, is hierdie beloftes van God nie vir jou waar of 'n werklikheid in jou lewe nie. Hierdie wanbeeld is ook die rede vir die doopseremonies wat al meer in die kerk inkom, die herdoop, die herhalende doop, dit is oor en oor doop, of sommer net sulke selfopgemaakte waterspeletjies wat die dominees nou elke Sondag uitdink. In al hierdie geestelikheid word die doop of waterspeletjies gesien as 'n teken dat jy vir die Here op sy beloftes sê "ja" gesê het. In hierdie wanopvatting word God se beloftes eers 'n werklikheid en 'n ervaring as jy self vir God "ja" sê. Só maak maak mense God se beloftes dan net beloftes oor die toekoms en nie ondernemings wat Hy self elke dag uitvoer nie. Daarom moet ons

die inhoud en krag van die evangelie in Paulus se aankondiging hoor: God onderneem sy verbondsbeloftes teenoor ons, en Christus sê “ja” vir ons op God se beloftes teenoor ons. Hierdie verklaring is helder en duidelik! Op die beloftes wat God teenoor ons onderneem, sê nié die ouers óf die ouers se klein kindertjies, óf die ouers se kinders as hulle self groot geword het, “ja” nie. In die ouers se plek, en in die ouers se kinders se plek, sê CHRISTUS self “ja” op die beloftes van God! Daarom stel Paulus dat hierdie beloftes, hierdie ondernemings van God oor hoe Hy God is (en nié eendag kan/sal God wees nie) op vaste grond staan. Die vaste grond is nie die ouers of kinders se “ja” op God se beloftes vir hulle nie, maar Christus se “ja” op God se beloftes wat dit vir en in hulle waar en werklik maak. Preek beskikbaar op Google by ngkerklewubu.co.za Ds. Petrus.

Woensdag

2 Kor. 1 en Esegieël 36 Teks 2 Kor. 1:19b en 20: “Hy is die “ja” van God, 20 die “ja” op al die beloftes van God.” Tema: 'Christus bevestig God se beloftes vir ons en ons kinders.' Paulus verduidelik hoe vas hierdie sekerheid is dat God se beloftes 'n werklikheid binne kinders se lewe is, deur die stelling te maak dat Jesus Christus nie “ja” en “nee” tegelykertyd is nie. Om “ja” én “nee” tegelykertyd te sê beteken in ons taal om 'n “ja-broer” te wees. 'n Ja-broer sê “ja” maar dit is net 'n belofte omdat hy nie self doen wat hy belof nie. Wanneer 'n ja-broer vir jou “ja” sê, is dit nie net “ja” nie. Dit is “ja” én “nee” tegelyk. Ja, hy belowe, maar nee hy doen nie wat hy belowe het nie. Paulus is bekommerd dat oor 'n belofte om die gemeente te kom besoek, wat nie uitgewerk het nie, die gemeente sal dink hy is 'n ja-broer. Meer nog, hy is bekommerd dat sy optrede die rede kan wees dat die gemeente dink dat die evangelie wat hy verkondig oor Christus, 'n ja-broer-godsdiens is. Dit beteken dat Jesus as die Christus onderneem om dinge te doen net om ons gerus te stel, maar in werklikheid doen Hy nooit die dinge wat Hy as die Christus onderneem het om te doen nie. Jesus maak beloftes wat net beloftes bly, terwyl mense met hulle bekerings, vroomheid en gehoorsaamheid God se beloftes sêf werklik moet maak. So is Jesus dan net 'n ja-broer-Christus. Hy belowe maar doen nie wat Hy belowe nie. Jy moet self doen wat Hy belowe het. Jesus se “ja-ja” sê, beteken eintlik tegelykertyd “nee-nee” want met jou bekerings en gehoorsaamheid moet jy self God se beloftes vir jou waar en werklik in jou eie lewe maak. Hy belof net, maar jy moet dit self waar en werklik maak. Preek beskikbaar op Google by ngkerklewubu.co.za Ds. Petrus

Donderdag

2 Kor. 1 en Esegieël 36 Teks: 2 Kor. 1:19b en 20: “Hy is die “ja” van God, 20 die “ja” op al die beloftes van God.” Tema: 'Christus bevestig God se beloftes vir ons en ons kinders.' Christus is nie 'n ja-broer nie. Hy sê nie maar “ja”, maar dan moet ons self die beloftes van God 'n werklikheid in ons lewe laat word nie. Hy sê deur sy lyding en opstanding “ja”, en BEWERK dan dat volgens vers 21, die volgende werklik gebeur:

1) God het ons gesalf. Dit is in die 83-vertaling vertaal as 'afgesonder', maar daardeur verval iets van die betekenis van die vers. Want 'salf' in Grieks is Χριστός (grisas), en 'Christus' is Χριστός (Gristos). Salf in hierdie vers beteken Christus het ons ingesluit en laat ons deel in sy lyding en opstanding.

2) Verseël – hierdie verseëling verwys na die reinigingswater-belofte van Esegïël 36 en wys dat ons heilig en rein vir God is, ons behoort aan God.

3) Christus gee self die Heilige Gees as waarborg in ons harte sodat Hy deur hierdie belofte-Gees van Esegïël 36, al God se ondernemings dat Hy sal maak dat ons Hom liefhet, 'n werklikheid vir en in ons maak.

Dit is hoe Christus deur sy lyding en opstanding "ja" sê op God se beloftes en dit in en vir ons 'n werklikheid maak. Nou wat moet ons dan sê, as Christus "ja" sê op al die beloftes wat God teenoor ons onderneem? Moet ons dan nou kom en op Christus se ja-sê weer ons eie ja-sê? Dan beteken dit ons moet saam ja-sê, Hy eerste en ons dan tweede. Paulus stel dit duidelik met die kontras:

* Ons sê nie "ja" op die beloftes nie - Christus sê "ja" op die beloftes.

* Ons sê ook nie "ja" op Christus se "ja" nie.

* Ons sê "amen" op Christus se "ja". "Amen-sê" in hierdie vers is 'n geloofsbelydenis.

Dit is die korste geloofsbelydenis oor die lyding en opstanding van Jesus Christus.

Dit is 'n geloofsbelydenis wat bely dat dit so ÍS dat Christus die Een is wat "ja" sê, en net Hy alleen met sy "ja" God se beloftes waar en 'n werklikheid binne ons lewe maak.

Preek beskikbaar op Google by ngkerklevubu.co.za Ds. Petrus

Vrydag

2 Kor. 1 en Esegïël 36 Teks: 2 Kor. 1:19b en 20: "Hy is die "ja" van God, 20 die "ja" op al die beloftes van God." Tema: 'Christus bevestig God se beloftes vir ons en ons kinders. Dit is verskriklik van elkeen wat vandag nie meer hul doop as kind wil aanvaar nie, maar hul weer wil laat doop omdat hulle volgens hulself bevestiging soek! Bevestiging van wat?

Hulle rede/s klink só:

* "Ons wil met ons weerdoop bevestig dat ons vir God "ja" gesê het.

* Ons het vir God "ja" gesê dat Hy in ons lewe mag inkom,

* Hy mag ons lewe oorneem,

* Hy mag in beheer wees van my lewe,

* Hy moet op die troon van my hart kom sit.

* Voor ek nie met my bekering vir Jesus "ja" gesê het nie, was sy beloftes nie vir my waar en 'n werklikheid in my lewe nie. Daarom wil ek 'n doop hê as bevestiging van my bekering waar ek op God se beloftes "ja" gesê het."

Die ironie van hierdie geestelikheid is dat dit so halfpad regtig waar is! Alles wat hulle sê oor hulle self was nie 'n werklikheid in hulle lewe voor hulle bekering nie! Want die sogenaamde geestelike sake soos:

* God kom in jou lewe in;

* God neem die beheer oor; * God sit op die troon van jou hart;

* God begin deur jou leef;

* Jy word deel van God se krag en mag...

ál bg. sogenaamde geestelike sake is GLAD NIE beloftes wat God maak nie en

Jesus sê NÓÓIT “ja” op hierdie soort beloftes nie, want dit ÍS NIE God se beloftes nie.

Dit is somer magsdrome van afgodsdienste. Daarom wil hierdie mense God se teken van sy beloftes en Jesus se “ja” op die beloftes, verander asof God hulle magsdrome waarmaak. Hulle bevestig met hulle herdoop God het hierdie nuwe magsdrome met hulle “ja” in hul lewe ’n werklikheid gemaak. Hulle "Jesus" wat hulle magsdrome waarmaak, is niks anders as ’n ja-broer nie! Hy kan net belowe maar dit is eintlik altyd “nee” totdat mense dit met hulle “ja” ’n werklikheid in hul lewe maak.

God belof nie aan ons babas van gelowiges goddelike mag nie. Daarom sal Jesus nooit babas se ja-broer nie - hy is hulle Here. God belof om vir hulle God te wees soos Hy vir verbondskinders God is deur JESUS se “ja” deur sy lyding en sy opstanding - nie die “ja” van hulle bekerings en gehoorsaamheid nie. Preek beskikbaar op Google by ngkerkevubu.co.za Ds. Petrus